

HEYGİDİ GÜNLER HEY

Dostlar! Mutlaka sizin de hayatınızda öyle anlar olmuştur ki, o günlerin hayali cihana değer. İşte ben, okuluna ve öğrencisine aşık, eski öğrencimiz, halen de okuduğu okulun müdürlüğünü ifa eden Mustafa Koroz kardeşimin davetiyle eğitim semineri için gittiğim Biga’da, gözlerim dolu dolu sabahın alaca karanlığında böyle bir anı yaşadım. Bu anıyı da, hem eski öğrencilerimle hem de siz dostlarımla paylaşmak istedim.

Bundan tam 50 yıl önce, birçok ilde dahi İmam- Hatip Lisesi bulunmazken, Aygenler, Dokumacı Ekrem, Dişçi Tefik, hayırsever iş adamı Merhum İbrahim Bodur, Pamuklar, Keskinlerler, Okyaylar, Tavukçu Sami ve ismini sayamadığım Biga’nın önde gelen aileleri ve Biga’nın hayırseverleri tarafından inşa edilen Biga İmam- Hatip Lisesi’nde, çiçeği burnunda bir öğretmen olarak göreve başlamıştım. Okulun çok değerli Müdürü Hasan Yeğin’in yanında, hepsi alim derecesinde bilgi ve birikimleri olan, başta rahmetli Doç. Dr. Osman Şekerci, Orhan Ergun, Fahri Erdem, Seyfi Gelgit, Mehmet Doğan, sonradan üniversiteye intisap eden Prof. Dr. Hüseyin Algül, Prof. Celal Yeniçeri gibi değerlerin yanında, onlara göre acizane okulun en zayıf, en kifayetsiz öğretmeni olarak bendeniz olmak üzere görev yapmanın hazzını yaşadım. Okulun inşasına katkıda bulunan hayırsever büyüklerime, okulda öğretmenlik yapan, fakat rahmetli olan meslektaşlarıma, Cenab-ı Hak’tan rahmet diliyorum. Sağ olanlara ise sağlıklı, hayırlı, huzurlu, uzun ve mutlu bir ömür temenni ediyorum.

İlk göz ağrım, Biga İmam- Hatip Lisesi ile Biga’lı dostlarımı hiçbir zaman unutmamıştım. Ev sahibimin olan, kira bedelini dahi belirtmeden evine kiracı olarak girdiğim rahmetli Mehmet Keskiner ağabeyime, her ay zamanında ne kadar olduğunu dahi bilmediğim ev kiramı götürdüğümde, bir türlü kirayı veremezdim. Tam altı ay, tüm ısrarlarıma rağmen kiramı almayan rahmetli Mehmet abime, 7. ayda:

- “Mehmet abi, bu ay da kiramı almazsan ben evden çıkacağım” ısrarım üzerine, cebimde bir kuruş ekmek parası dahi bırakmaksızın, tüm paramı eline verdiğim rahmetli, parayı saydıktan sonra:

- “Kadir, oğlum sen beni çok çabuk zengin edeceksin” diyerek, bir tomar paranın içinden çok cüzi bir miktar alarak (ki bugüne göre ev kirası sayılmaz):

- “Kadir, oğlum sen düğün yaptın, borcun harcın vardır” diyerek, verdiğim tüm parayı olduğu gibi geri bana verdi. Evime odun, kömür aldırılmazdı. Eşi rahmeti Kamile ablamlarla birlikte bize annelik babalık yaptılar. Allah razı olsun, mekânları cennet olsun. Arkada bıraktıkları evlatlarını ziyaret

ettiğimde, kardeşlerim olarak gördüğüm çocuklarını da birlik beraberlik içinde, babalarının işini rahmetlinin bıraktığı yerden alarak daha da ileri götürdüklerini gördüm. Mutlu oldum. Allah birlik ve beraberliklerini nazardan saklasın. Yine Pamuklar olarak bilinen bir ay önce vefat eden İbrahim ağabey ve eşi Nurcan ablalar da tıpkı bizi bir evladı gibi bağına basmışlardı.

Eski öğrencilerimizden halen okuduğu okulun müdürlüğünü deruhte eden, malum 28 Şubat öncesi % 51 başarısı olan bu okulu, proje okulu statüsüne kavuşturarak eski başarıyı yakalama gayreti içinde çırpınan Mustafa Koroz bey kardeşim, öğretim yılı başından beri seminer için davet ettiği ve benim de çok istediğim halde, yoğun geçen programlarım nedeniyle verdiğim sözü yerine getirememiş olmanın üzüntüsü içindeydim. Kısmet oldu, öğretim yılı başından beri verdiğim sözü gerçekleştirmek üzere, 11-13 Mart tarihlerinde Biga'da idim.

Öğretmen Evi'ndeki ayrılan yeri iptal ettirerek, eski hatıraları yaşamak için okulun pansiyonunda kalacağımı söyledim. Nitekim otogardan alarak beni okulun pansiyonuna götürdüler ama bizim yaptırdığımız pansiyonun yerinde yeller esiyordu. Onun yerine Biga'nın güzide mobilya kuruluşu Doğaş'ın kurucusu hayırsever rahmetli Hacı Ali Doğan ağabeyimiz adına, evlatları tarafından bir pansiyon yaptırılmış ki, değme lüks otelden daha güzel, adeta sırça köşk gibi. Sabah olduğunda baktım ki, öğretmenlik yaptığımız bina da, depreme dayanıksız olduğu için boşaltılmış ve okul başka bir bölgeye taşınmış. Güya ben, gündüzleri ders, akşamları da köy köy dolaşarak yaptırdığımız pansiyonda kalmak, yemeklerin tadı ile ders yaptığımız sınıfları görmeyi hayal etmişim. Yine orada, başta köy çocuğu olan Mehmet'e "İleride büyük adam olacağına inandığım Mehmet Öztürk'e başarı dilekleriyle" diye hediye ettiğim kitap üzerine, büyük adam olmayı kendine hedef belirleyen, şimdi ise İstanbul'da özel Hastane sahibi Dr. M. Öztürk aklıma geldi. Elli yıl önce kendisine verdiğim küçük bir hediyemi unutmayan, İstanbul'da SSK Şub. müdürü H. Fazlı (her ikisi de İstanbul seminerimde beni bularak elimi öpmeye geldi) gözlerimin önünden geçti. Beyin Cerrahı Prof. S. Tüzgen'in, Prof. B. Sarı'nın, Öğretmen M. Bıyık'ın, Din Görevlisi A. Tekin'in, M. Karadoru'nun, Avukat H. Binay'ın, İşadamı M. Keskiner'in, ismini saymadığım nice öğrencilerimin bağırarak, çağırarak ve bazen de gülerek, şakalaşarak ders yaptığımız sınıfların duvarlarına sinen kokularını ve nefeslerini koklayacaktım. Ama ne mümkün. Demek ki zaman geliyor, binalar da insanlar da yaşlanıyor. Sabahın alaca karanlığında ilk göz ağrım, ilk görev yaptığım okulumun etrafında, 50 yıl önceki bayrak merasimleri, o günkü öğrenci cıvıltıları gözümün önünde canlanarak, bina mahzun, ben üzgün, gözlerim yaşararak mahzun

mahzun dolaşım. Yerine daha güzel bir bina inşa edileceğini müdür beyden duyunca da, üzüntüm buruk bir sevince dönüştü. Kurum kültürü olan Biga İ. H. Lisesi'nin başında M.Koroz kardeşimin yanında, okulla özdeşleşmiş, yine okulun eski öğrencilerinden N. Güder, İ. Uysal gibi değerli idarecilerin, Necmettin Çalışkan gibi yetenekli öğretmenlerin olduğunu görmek beni sevindirdi. Biga İ. H. Lisesi'nin bu değerli idari kadrosunun yanında, okul için çırpınan öğretmen kadrosu ile, tekrar eski günlerine kavuşur umudumu tazeledim.

Kısa sohbetimizde Müdür Bey'den, 2 yıl önce gerçekleştirdikleri "50. Yıl Kutlamalarının" gerçekleştirildiğini öğrendim. Tamamına yakını okulun mezunları olan katılımcıları öğrendiğimde nasıl gururlandığımı anlatamam. Rektör Prof. Dr. Mehmet Bulut, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Tefik Yücedoğru, Dekan Prof. Dr. İ. Gürhan Yumuşak, Prof. Dr. İlhan Kutluer, Danıştay Üyesi Bilal Çalışan, eski M. vekili A. Osman Sali, eski Başbakan Yardımcısı Hakan Çavuşoğlu, eski B.Başkanı ve şimdi M.vekili SelimYağcı, Dünya şampiyonları K.Camii İmamı Nebi Yaşar, Beştepe Millet Camii İmamı Enver Kemaneci, Rıza Gnay gibi sayılamayacak kadar çok değerlin, Türk halkına hizmet ettiğine şahit olmak, olsa olsa insana gurur verir. Faaliyetleri planlayan ve uygulayan Okul Müd. Mustafa Koroz Bey'i alnından öpüyorum. Kutlu mazisi ile ilk göz ağrım Biga İ. H. Lisesi için umduklarımız yakın zamanda umarım bulduklarımız olur. Bu umutlarla 50 yıl önceki hatıralarımı tazeleyerek Biga'dan döndüm.

Gezgin bir eğitimci olarak her gittiğim il ve ilçelerdeki eğitim çalışmalarından da zaman zaman söz ediyorum. Olumlu ve olumsuz çalışmalarını da sitemde sizlerle paylaşıyorum. Biga'da iki gün içinde aşağı yukarı iki bine yakın öğrenci ile beraber oldum. Her yerde olduğu gibi Biga'da da okulların fiziki durumu, eğitimin alt yapısı ve donanımı mükemmel. İdealist, genç ve birikimli, geceli- gündüzlü Biga'nın eğitiminde farkındalık oluşturmak, milli ve manevi değerlerle bezenmiş bir gençlik için çalışan, ayrıca başarıda da Biga'yı marka yapmayı kendisine hedef seçen, gayretini bu konuda yoğunlaştıran genç meslektaşım İlçe M. Eğit. Müdürü Sayın Erkan Bilen bey kardeşimi de oldukça nezaketli ve beyefendi bir idareci olarak buldum. Gurur ve kibirden uzak nezaketiyle beni sekreteriyle çağıracağı yerde, bizzat kendisi kapıya çıkarak sıcak, sempatik ve güler yüzle karşılaşması beni oldukça duygulandırdı. Konuyu Mustafa Koroz bey kardeşime açtığımda " Müdürümüz genç olmasına rağmen nezih, nezaketli bir insandır. Sadece size değil her gelen personelini güler yüzle karşılar ama emekli büyüklerimize karşı da ayrı bir saygısı vardır." İfadelerini duymak ziyadesiyle beni memnun etti. Gördüğüm kadarıyla ve Biga'da

meslektaşlarımdan edindiğim izlenimlerime göre kendini iyi yetiştirmiş bilgili, birikimli yüreği kıpır kıpır hizmet aşkıyla dolu bir kardeşim. Nitekim programım bittiği halde ilave olarak geleceğim güne Atatürk Anadolu Lisesi'ni de programa aldırarak yoğun işleri arasında bizzat seminerimi onurlandırdılar. Tecrübeye değer veren bir meslektaşım. Sevgi ve saygıya dayalı, rehberliğe yönelik ilişkileriyle de personeli tarafından oldukça sevilen bir idareci. Umarım bu genç meslektaşımın gayretli çalışmaları, üst makamlar tarafından görülür de ileride eğitimin daha üst basamaklarında hizmet etme imkânını bulur.

Okulların başında işinin ehli, değerli babalarının da Biga İmam Hatip Lisesi'nden mezun olduğunu öğrendiğim Şeyma Şahin, Mücahit Şahin gibi, okullarının başarısı için çalışan gayretli idareciler de gördüm. “Zaman Yönetimi”, “Planlı Çalışma”, “İmam Hatipli Olmam Neyi Gerektirir?”, “Öfke Kontrolü” gibi başlıklarda çalışmaları ve görsel sunumları olan kibar, naif, genç meslektaşım Necmettin Çalışkan'ı tanımaktan da son derece mutlu oldum. Eksik olmasın çalışmalarını, seminerlerimde yararlanmak üzere kullanabilmem için bana da müsaade etti. İstanbul'dan, Ankara'dan pahalı, ünvanlı seminerciler getirme yerine, işin mutfağında pişen, içimizdeki ve yakınımızdaki değerlerden mutlaka yararlanılması gerekir. Tecrübeye ve birikime değer veren işinin ehli İlçe Milli Eğitim Müdürüm ve Okul Müdürüm umarım bu naçizane tavsiyemi dikkate alacaklardır.

Beni davet ederek 50 yıl önceki anılarımı tazelememe vesile olan Okulun Müdürü eski öğrencimiz Mustafa Koroz beye teşekkür ediyorum.

www.kadirkeskin.net

Not: Biga İlçe Milli Eğitim Müdürü sayın Erkan Bilen